

“मीठे बच्चे- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पारलौकिक बाबासँग पूरा वर्सा लिनु छ, त्यसैले आफ्नो सबै कुरा साटफेर (एक्सचेन्ज) गरिदेऊ, यो धेरै ठूलो व्यापार हो।”

प्रश्न:- ड्रामाको ज्ञानले कुन कुरामा तिमी बच्चाहरूलाई धेरै मदत गर्छ ?

उत्तर:- जब शरीरमा कुनै बिमारी आउँछ त्यतिबेला ड्रामाको ज्ञानले धेरै मदत गर्छ किनकि तिमीले जान्दछौ यो ड्रामा जस्ताको तस्तै दोहोरिन्छ । यसमा रूने कराउने कुनै कुरा छैन । कर्मको हिसाब-किताब चुक्ता हुने हो । २१ जन्मको सुखको तुलनामा यो दुःख केही जस्तो पनि लाग्दैन । पूरा ज्ञान नभएमा तड्पन्छन् ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच । भगवान् उहाँलाई भनिन्छ, जसको आफ्नो शरीर हुँदैन । यस्तो होइन भगवान्को नाम, रूप, देश काल नै हुँदैन । होइन, भगवान्को शरीर छैन । तर सबै आत्माहरूको आ-आफ्नो शरीर हुन्छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्झेर बस । सुन्न त आत्माले नै सुन्दछ, अभिनय गर्छ, शरीरद्वारा कर्म गर्छ । संस्कार आत्माले लैजान्छ । राम्रो नराम्रो कर्मको फल पनि आत्माले नै भोग्दछ, शरीरका साथमा । शरीर विना त कुनै कर्मभोग भोग्न सकिदैन । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बस । बाबाले हामीलाई सुनाउनुहुन्छ, हामी आत्माले सुनिरहेका छौं- यो शरीरद्वारा । भगवानुवाच मन्मनाभव । देह सहित देहका सबै धर्मलाई त्यागेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर । यो एकै बाबाले भन्नुहुन्छ, जो गीताका भगवान हुनुहुन्छ । भगवान् जन्म मरण रहित हुनुहुन्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- मेरो जन्म अलौकिक छ । अरू कसैले यस्तो जन्म लिदैन, जसरी म यिनमा प्रवेश गर्दछु । यो त राम्रोसँग याद गर्नु पर्छ । यस्तो होइन, सबै कुरा भगवान्ले गर्नुहुन्छ, पूज्य-पुजारी, दुङ्गामुढा सबै परमात्मा हुनुहुन्छ । २४ अवतार, कछुवा-माछा अवतार, परशुराम अवतार देखाउँछन् । अहिले समझमा आउँछ- कहीं भगवान् बसेर परशुराम अवतार लिनुहुन्छ र ? बन्चरो लिएर हिंसा गर्न सक्नुहुन्छ र ! यो गलत हो । जसरी परमात्मालाई सर्वव्यापी भनिदिन्छन्, त्यस्तै कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन्, यसलाई भनिन्छ घोर अन्धकार अर्थात् ज्ञान नभएको । ज्ञानबाट हुन्छ उज्यालो । अहिले अज्ञानको घोर अन्धकार छ । तर अहिले तिमी बच्चाहरू सम्पूर्ण उज्यालोमा छौ । तिमीले सबैलाई राम्ररी जान्दछौ । जसले जान्दैनन् उनीहरूले पूजा आदि गरिरहन्छन् । तिमीले सबैलाई चिनेका छौ त्यसैले तिमीले पूजा गर्न आवश्यक छैन । तिमी अहिले पुजारीपनाबाट मुक्त भयौ । पूज्य देवी-देवता बन्नका लागि तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । तिमी नै पूज्य देवी-देवता थियौ फेरि पुजारी मनुष्य बनेका छौ । मनुष्यमा आसुरी गुण हुन्छ त्यसैले गायन गरिन्छ- मनुष्यलाई देवता बनाए । मनुष्यको देवता किये, करत न लागी वार (मनुष्यलाई देवता बनाउन भगवान्लाई धेरै समय लाग्दैन...) एक सेकेण्डमा देवता बनाइदिनुहुन्छ । बाबालाई पहिचान गरेपछि शिवबाबा भन्न थाल्यौ । बाबा भन्ने बित्तिकै दिलमा आउँछ- म विश्वको, स्वर्गको मालिक बन्नेछु । उहाँ हुनुहुन्छ बेहदका पिता । अहिले तिमी आएर तुरुन्तै बेहदका बाबाका बनेका छौ । फेरि बाबाले भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पारलौकिक बाबाबाट वर्सा लेऊ । लौकिक वर्सा त तिमीले प्राप्त गर्दै आएका हो, अब लौकिक वर्सालाई पारलौकिक वर्सासँग साटफेर (एक्सचेन्ज) गर । कति राम्रो व्यापार हो ! लौकिक वर्सा के हो ? यो हो बेहदको वर्सा, त्यसमा पनि गरिबले तुरुन्तै लिन्छन् । गरिबलाई गोदमा लिनुहुन्छ । बाबा पनि गरिबलाई दया गर्ने (गरीब निवाज) हुनुहुन्छ । गायन छ म गरीब निवाज हुँ । भारत सबैभन्दा गरिब छ । म आउँछु नै भारतमा, आएर धनवान बनाउँछु । भारतको महिमा अत्यन्तै महान् छ । यो सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो । तर कल्पको आयु लामो बनाइदिनाले बिल्कुलै बिर्सिएका छन् । सम्झन्छन्- भारत धेरै धनवान थियो, अहिले गरिब भएको छ । पहिला अनाज आदि सबै यहाँबाट वेलायतमा जान्थ्यो । अहिले सम्झन्छन् भारत धेरै गरिब छ त्यसैले मदत दिन्छन् । यस्तो हुन्छ- जब कुनै ठूलो आसामी असफल (फेल) भयो भने आपसमा निधो गरेर उसलाई मदत दिन्छन् । यो भारतवर्ष हो सबैभन्दा प्राचीन । यहाँ नै स्वर्ग (हेविन) थियो । सबैभन्दा पहिला आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो । केवल समय लामो बनाइदिएका छन् त्यसैले अल्मलिन्छन् । भारतलाई कति मदत पनि दिन्छन् । बाबालाई पनि भारतमा नै आउनु पर्छ ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- हामीले बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ । लौकिक बाबाको वर्सालाई साटफेर गर्छौ पारलौकिकसँग । जसरी यिनले (ब्रह्माले) गरे । देखे, पारलौकिक बाबाबाट त श्रीपेच र गद्धी (ताज-तख्त) प्राप्त हुन्छ । कहाँ त्यो बादशाही, कहाँ यो गदाई । भनिन्छ पनि फोलो फादर । भोकै मर्ने त कुरै हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ-

साक्षी (ट्रस्टी) भएर सम्हाल । बाबा आएर सहज मार्ग बताउनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरूले धेरै तकलिफ देखेका छन् तब त बाबालाई बोलाउँछन्— हे परमपिता परमात्मा, दया गर्नुहोस् । सुखमा कसैले पनि बाबालाई याद गर्दैनन्, दुःखमा सबैले स्मरण गर्छन् । अब बाबाले बताउनुहुन्छ— कसरी स्मरण गर्नुपर्छ । तिमीलाई त स्मरण गर्न पनि आउँदैन । म नै आएर तिमीलाई बताउँछु । प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई आत्मा सम्भेर पारलौकिक बाबालाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो पाप काटिनेछ । *सिमर-सिमर सुख पाओ, कलह क्लेश मिटे तन के* (भगवानलाई यस्तो याद गर जसले सबै भगडा एवं शारीरिक बिमारी हटोस् र सुख प्राप्त होस्) । जति पनि शरीरको दुःख छ, त्यो सबै मेटिनेछ । तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै पवित्र बन्नेछन् । तिमी यस्ता कंचन थियौ । फेरि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा आत्मामा खिया पर्छ अनि शरीर पनि पुरानो मिल्छ । जसरी सुनमा रसायन (अलाय) राखिन्छ । पवित्र सुनका गहना पनि पवित्र हुन्छन् । त्यसमा चमक हुन्छ । रसायन हालेका गहना काला हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीमा पनि खाद परेको छ, त्यसलाई अब निकाल्नु छ । कसरी निस्कन्छ ? बाबासँग योग लगाऊ । पढाउनेवालासँग योग लगाउनु पर्छ नि । यहाँ त बाबा, शिक्षक, गुरु सबै हुनुहुन्छ । उहाँलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ र उहाँले तिमीलाई पढाउनु पनि हुन्छ । तिमीले मलाई नै पतित-पावन सर्वशक्तिमान् भन्दछौ । कल्प-कल्प बाबाले यसरी नै सम्भाउनुहुन्छ । मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चे, ५ हजार वर्ष पछि आएर तिमी भेट भएका छौ । त्यसैले तिमीलाई सिकीलधे भनिन्छ । अब यो देहको अहंकार छोडेर आत्म-अभिमानि बन । आत्माको ज्ञान दिइएको छ, जो बाबा बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन । कुनै मनुष्य छैन, जसलाई आत्माको ज्ञान होस् । संन्यासी, उदासी, गुरु, गोसाईं कसैले पनि जान्दैनन् । अहिले त्यो तागत रहेको छैन । सबैको तागत कम भएको छ । सारा (सृष्टि रूपी) वृक्ष जीर्ण (जडजडीभूत) अवस्थामा पुगेको छ । अब फेरि नयाँ स्थापना हुन्छ । बाबा आएर वृक्षको विविध रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— पहिला तिमी राम राज्यमा थियौ, पछि जब तिमी वाम मार्गमा गयौ अनि रावण राज्य शुरू हुन्छ फेरि अरू-अरू धर्महरू आउँछन् । भक्ति मार्ग शुरू हुन्छ । पहिला तिमीले जानेका थिएनौ । कसैलाई पनि गएर सोध— तपाईंले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नु भएको छ ? कसैले पनि बताउने छैन । बाबा भक्तहरूलाई भन्नुहुन्छ— अब तिमीले पहिचान (जज) गर । बोर्डमा लेख— कलाकार भएर नाटकका निर्देशक, रचयिता, प्रमुख कलाकारलाई नै जान्दैनन् भने यस्ता कलाकारलाई के भन्ने ? हामीहरू यहाँ भिन्न-भिन्न शरीर लिएर पार्ट खेलन आउँछौं भने अवश्य पनि यो नाटक हो नि !

गीता हुन् माता, पिता हुनुहुन्छ शिव । अरू सबै रचना हुन् । गीताले नयाँ दुनियाँको रचना गर्छ । यो पनि कसैलाई थाहा छैन— नयाँ दुनियाँको रचना कसरी गर्नुहुन्छ ? नयाँ दुनियाँमा सबैभन्दा पहिला तिमी नै हुन्छौ । अहिले यो हो पुरुषोत्तम संगमयुगी दुनियाँ । यो पुरानो दुनियाँ पनि होइन भने नयाँ दुनियाँ पनि होइन । यो हो नै संगम । ब्राह्मणहरूको चोटी (शिखर) हो । विराट रूपमा पनि न शिवबाबालाई देखाउँछन् न ब्राह्मणहरूको चोटी देखाउँछन् । तिमीले त चोटी पनि माथिपट्टि देखाएका छौ । तिमी ब्राह्मण बसेका छौ । देवताहरूका पछि छन् क्षत्रिय । द्वापरमा पेटका पुजारी, फेरि शूद्र बन्छन् । यो बाजोली हो । तिमीले केवल बाजोलीलाई याद गर । यही तिम्रो लागि ८४ जन्मको यात्रा हो । सेकेण्डमा सबै याद आउँछ । हामीले यसरी चक्कर लगाउँछौं । यो सही चित्र हो, यो गलत हो । बाबा बाहेक अरू कसैले पनि सही चित्र बनाउन सक्दैन । यिनी (ब्रह्मा)द्वारा बाबाले सम्भाउनुहुन्छ । तिमी यसरी यसरी बाजोली खेल्छौ । सेकेण्डमा तिम्रो यात्रा हुन्छ । कुनै गाह्रो कुरा छैन । रूहानी बच्चाहरूले सम्भन्छन्, बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यो सतसङ्ग हो सत्य बाबासँग । त्यो हो भूटो सङ्गत । सत्य खण्ड बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ । मनुष्यमा तागत छैन । भगवानले नै गर्न सक्नुहुन्छ । भगवानलाई नै ज्ञानको सागर भनिन्छ । साधु-संन्यासीहरूले यो परमात्माको महिमा हो भन्ने जान्दैनन् । उहाँ शान्तिका सागरले तिमीलाई शान्ति दिइरहनुभएको छ । बिहान पनि तिमीले अभ्यास (ड्रील) गर्छौं । शरीरबाट अलग भएर बाबाको यादमा रहन्छौ । यहाँ तिमी आएका हो जीवन छँदै मर्न । बाबामा बलिहार हुन्छौ । यो त पुरानो दुनियाँ, पुरानो चोला हो, यसबाट मानौं घृणा आउँछ, यसलाई छोडेर जाऊं । केही पनि याद नआओस् । सबै कुरा बिर्सिएको होस् । तिमीले भन्ने पनि गर्छौं— भगवानले सबै कुरा दिनु भएको हो, त्यसोभए अब उहाँलाई नै देऊ । भगवानले फेरि तिमीलाई भन्नुहुन्छ, निमित्त (ट्रस्टी) बन । भगवान निमित्त बन्नुहुन्छ । निमित्त तिमी बन्छौ । फेरि पाप त गर्दैनौ । पहिला पाप आत्माहरूको पाप आत्माहरूसँग लेनदेन हुँदै आएको हो । अहिले संगमयुगमा तिम्रो पाप आत्माहरूसँग लेन-देन हुँदैन । पाप आत्माहरूलाई दान गर्नु भन्ने पाप शिरमा चढ्छ ।

गर्दछौ ईश्वरका लागि, दिन्छौ पाप आत्मालाई । बाबाले कहाँ लिनुहुन्छ र । बाबा त भन्नुहुन्छ— गएर सेवा केन्द्र खोल्छौ भने धेरैको कल्याण हुनेछ ।

बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— जे भइरहेको छ त्यो जस्ताको तस्तै ड्रामा अनुसार दोहोरिइरहन्छ । अनि यसमा रुने, कराउने, दुःख मान्ने कुरा हुँदैन । कर्मको हिसाब किताब चुक्ता हुनु त राम्रै हो । वैद्यहरू भन्दछन्— सबै बिमारी उल्टिन्छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— रहेको हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ । या त योगबाट या फेरि सजायबाट चुक्ता गर्नु पर्छ । सजाय त धेरै कडा हुन्छ । बिमारी आदिबाट चुक्ता भयो भने त धेरै राम्रो । त्यो दुःख २१ जन्मको सुखका तुलनामा केही पनि होइन किनकि स्वर्गमा धेरै सुख हुन्छ । ज्ञान पूरा भएन भने बिमारी परेर तड्पिइरहन्छन् । बिमारी परेका बेलामा भगवान्लाई धेरै याद गर्छन् । त्यो पनि राम्रै हो । उहाँ एकलाई नै याद गर्नु छ । त्यो पनि सम्भाइएको छ । उनीहरूले गुरुहरूलाई याद गर्छन्, अनेक गुरु हुन्छन् । एक मात्र सतगुरुलाई त तिमीले नै जान्दछौ । उहाँ सर्वशक्तिमान् अधिकारी (अलमाइटी अथोरिटी) हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले यी वेद, ग्रन्थ आदिलाई जान्दछु । यी भक्तिका सामाग्री हुन्, यसबाट कसैले मलाई प्राप्त गर्दैन । बाबा आउनुहुन्छ नै पाप आत्माहरूको दुनियाँमा । यहाँ पुण्य आत्मा कहाँबाट आए । जसले पूरा ८४ जन्म लिएका छन्, उनैको शरीरमा म आउँछु । सबैभन्दा पहिला यिनैले सुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यहाँ तिम्रो यादको यात्रा राम्रो हुन्छ । यहाँ पनि आउन त तुफान पनि आउँछ तर बाबाले सम्भाइरहनु हुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर । कल्प पहिला पनि तिमीले यसरी नै ज्ञान सुनेका थियौ । दिन-प्रतिदिन तिमीले सुनि रहनेछौ । राजधानी स्थापना भइरहनेछ । पुरानो दुनियाँको विनाश पनि हुनु नै छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बिहान सवेरै उठेर शरीरबाट अलग हुने अभ्यास (ड्रील) गर्नु छ । पुरानो दुनियाँ, पुरानो चोला केही पनि याद नआओस् । सबै कुरा बिसिँएको होस् ।
- २) संगमयुगमा पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन । कर्मको हिसाब-किताब खुशी-खुशीसँग चुक्ता गर्नु छ । रुनु कराउनु छैन । सबै कुरा बाबामा समर्पण गरेर फेरि निमित्त (ट्रस्टी) बनेर सम्हाल्नु छ ।

वरदानः— ईश्वरीय सेवाको बन्धनद्वारा समीप सम्बन्धमा आउनेवाला रोयल फेमिलीको अधिकारी भव

ईश्वरीय सेवाको बन्धनले निकट सम्बन्धमा ल्याउँछ । जसले जति सेवा गर्छ त्यति ऊ सेवाको फलले समीप सम्बन्धमा आउँछ । यहाँका सेवाधारी उहाँको रोयल फेमिलीको अधिकारी बन्दछन् । जति यहाँ कठिन सेवा गर्छन् त्यति त्यहाँ आरामसँग सिंहासनमा बस्नेछन् र जसले यहाँ आराम गर्छन् उनले त्यहाँ काम गर्नेछन् । एक-एक सेकेण्डको, एक-एक कामको हिसाब-किताब बाबासँग छ ।

स्लोगनः— स्व-परिवर्तनद्वारा विश्व-परिवर्तनको प्रकम्पन (भाइब्रेशन) तीव्र गतिमा फैलाऊ ।

✻ शब्दार्थः— १. बाजोली— पल्टनबाजी, रोटे पिङ्ग जस्तै खेल २. रोयल फेमिली— राज परिवार